

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 4/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Цветановић, адвокат из ..., против туженог СЗТР "ББ" ..., власника ВВ, чији је пуномоћник Сретен Богдановић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о захтеву за заштиту законитости тужиоца изјављеном против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2922/17 од 24.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужиоца АА из ..., изјављен против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2922/17 од 24.10.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лебану П 10261/10 од 30.05.2017. године, ставом првим изреке, дозвољено је понављање поступка окончаног пресудом Основног суда у Лебану П 10261/10 од 22.02.2016. године, а по предлогу за понављање поступка поднетом од стране туженог. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Лебану П 10261/10 од 22.02.2016. године. Ставом трећим изреке, одређен је прекид поступка у овој правној ствари до правноснажног окончања парнице П 558/13 пред Привредним судом у Лесковцу. Ставом четвртим изреке, одлучено је да ће се о трошковима поступка одлучити посебним решењем.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2922/17 од 24.10.2017. године, преиначено је решење Основног суда у Лебану П 10261/10 од 30.05.2017. године, тако што је одбијен као неоснован предлог туженог за понављање поступка у предмету П 10261/10 са захтевом да се укине пресуда под истим бројем од 22.02.2016. године.

Тужилац је, преко пуномоћника, поднео иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење захтева за заштиту законитости против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2922/17 од 24.10.2017. године. Републички јавни тужилац је, дописом Гт I бр. 434/17 од 07.12.2017. године, обавестио пуномоћника тужиоца и Основни суд у Лебану да није подигнут захтев за заштиту законитости против горе наведеног решења. Поднеском од 21.12.2017. године, тужилац је, преко пуномоћника, изјавио захтев за заштиту законитости против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2922/17 од 24.10.2017. године, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5.

Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09), који се примењује у смислу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/2018).

Испитујући дозвољеност захтева за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 421., у вези члана 401. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04,119/09) који се примењује у смислу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11.. 87/189 Врховни касациони суд је нашао да тужиочев захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Одредбом члана 417. Закона о парничном поступку, прописано је да јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. закона, односно ако је противно одредбама закона суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (члан 3. став 3.). Странке могу изјавити захтев за заштиту законитости само из разлога који је предвиђен и за јавног тужиоца, јер не могу имати више права у коришћењу тог правног лека од јавног тужиоца.

У смислу одредбе члана 3. став 3. Закона о парничном поступку, суд неће уважити располагања странака које су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала.

Суд није везан правном квалификацијом разлога које су странке навеле у свом захтеву, па Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за изјављивање захтева за заштиту законитости, јер у захтеву није указано на недозвољена располагања странака, у смислу цитиране одредбе члана 3. став 3. Закона о парничном поступку, већ из образложења захтева произлази да тужилац оспорава утврђено чињенично стање и правилну примену материјалног права.

Како разлози на којима је заснован захтев тужиоца не представљају разлоге за изјављивање овог ванредног правног лека, а обавештење надлежног јавног тужиоца, тужиоцу, у смислу члана 418. Закона о парничном поступку, да сам може да се користи овим правним леком, не може бити основ за изјављивање захтева за заштиту законитости из разлога који није предвиђен одредбом члана 417. Закона о парничном поступку, следи да је захтев за заштиту законитости тужиоца недозвољен.

Из изложених разлога, применом одредбе члана 404., у вези члана 421. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**